

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

DE INVLOED VAN MENFORMON OP DEN OOGDRUK.

Aan dr. K. T. A. HALBERTSMA te Delft.

Uw onderzoek naar den invloed van het menformon op den oogdruk voldoet mijns inziens niet aan de eischen die aan zoodanig onderzoek dienen te worden gesteld.

Als *materiaal* kan daarbij niet dienen een reeks patiënten uit Uw practijk, omdat niet te verwachten is, dat deze zich daartoe hebben aangemeld en omdat U hen hiertoe niet kondt uitnoodigen, zoolang U ook niet de geringste aanwijzing hadt, dat het middel hun tot heil zou strekken en zelfs moest vreezen, dat het ook wel zou kunnen schaden. Het is in flagranten strijd met medisch handelen, dat men patiënten een week eigen druppels onthoudt en tot *materiaal* voor proeven laat dienen, hen daarbij wijsmaakt, dat het nuttig voor ze is, tenzij men goede gronden heeft dit laatste inderdaad te verwachten. U schrijft terecht, dat een bepaalde betrekking tusschen de functie van de klieren met inwendige afscheiding en den oogdruk tot nu toe niet is aangetoond; hetgeen in de literatuur hieromtrent is neergelegd, is allerminst éénsluidend. Om zoodanigen invloed te leeren kennen, zal men zich allereerst dienen te wenden tot het gezonde orgaan, daarna tot het zieke orgaan; voorts zal het materiaal gelijksoortig moeten zijn en zal men het moeten kennen.

Lijders aan glaucoma chronicum en glaucoma simplex zijn in het algemeen niet gelijksoortig; het is dus stellig niet geoorloofd deze als zoodanig te beschouwen en dan van de gevonden tonometrische waarden een optelsommetje te maken. U schrijft voorts, dat de onnauwkeurigheid van de oogdrukmeting grooter is dan vele der waargenomen verschillen, maar de logische gevolgtrekking, dat de cijfers dus geen positieve uitspraak toelaten, weigert U te aanvaarden; U bent dus niet tevreden met het resultaat van Uw onderzoek, maar doet het voorkomen alsof een drukverlagende invloed van het menformon zou zijn gebleken; dit is misleidend.

Amsterdam, 24 September 1934.

W. P. C. ZEEMAN.

DISTRICTSCONSULTATIEBUREAU VOOR TUBERCULOSE IN HET WESTLAND.

Op bldz. 4237 van het *N. T. v. G.* lees ik een foutief bericht, overgenomen waarschijnlijk uit de groote pers. Er bestaat *niet* een districtsconsultatiebureau voor tuberculose in het Westland. Er is een districtsconsultatiebureau, omgeving den Haag (arts C. ELSHOUT).

Een der kringbureaux was dat te Naaldwijk, gevestigd: Wijkgebouw van het Groene Kruis te Honselersdijk, welk bureau voor een reeks plaatsen in het Westland dient. In dit bureau was geen Röntgeninstallatie. De bevolking zorgde er voor, zooals in het bericht staat. Maar van het krijgen van een districts-bureau is dus geen sprake; het kringbureau was er reeds lang en het is nog een kringbureau.

's-Gravenhage,
22 September 1934.

J. A. PUTTO,
geneesk. Inspecteur voor Zuid-Holland.

ONDERZOEK NAAR DE ERFELIJKHEID VAN ALBINISME.

Ongeveer een half jaar geleden heb ik den collegae verzocht mij de hun bekende gevallen van albinisme op te geven. Velen, vooral oogartsen, hebben aan dit verzoek voldaan, waardoor mij reeds 150 albino's bekend zijn geworden. Naar mijn over-